

SUPLIMENT AL REVISTEI COLEGIULUI TEHNIC "GHEORGHE ASACHI" ONEȘTI

APRILIE 2018

ISSN 2247-6458, ISSN-L 2247-6458

ANOTIMPUL ADOLESCENȚEI
supliment dedicat
CENTENARULUI MARII UNIRI (1918-2018)

SUPLIMENT AL REVISTEI COLEGIULUI TEHNIC "GHEORGHE ASACHI" ONEȘTI

APRILIE 2018

ISSN 2247-6458, ISSN-L 2247-6458

ANOTIMPUL ADOLESCENȚEI
SUPLIMENT DEDICAT
CENTENARULUI MARIII UNIRI
(1918-2018)

ECHIPA MANAGERIALĂ A COLEGIULUI :

DIRECTOR, PROFESOR MIHAI URSACHI

DIRECTOR ADJUNCT, PROFESOR DOCTOR OANA- PAULA ZAHARIA

COORDONATOR PROGRAME ȘI PROIECTE EDUCATIVE, PROFESOR LUMINIȚA ONOFREI

Colectivul de redacție :

Redactor șef, Maxim Țingăială, clasa a XI-a A1

Membri : Ștefan Tinei, clasa a XI-a A1,

George Adrian Damian, clasa a XI-a A1

Îndrumător al colectivului de redacție, PROFESOR DANIELA FECHET

POVESTE DESPRE CENTENAR

elev Tapalagă Laurențiu Marian, clasa a XI-a A1
coordonatori, prof. Luminița Onofrei și Adina Volmer

În istoria poporului român, **anul 1918** poate fi considerat anul celei mai mărețe împliniri deoarece, prin **Marea Unire**, s-a realizat cel mai frumos ideal al românilor, România Mare sau România „dodoloață”. **Anul 2018** este anul **centenarului Marii Uniri**, un an care reprezintă un eveniment unic în viața societății românești și implicit în viața școlii. Este anul în care ne propunem să ne amintim cele mai importante momente care au făcut posibilă realizarea României Mari: **unirea Basarabiei cu România, pe 27 martie 1918, unirea Bucovinei cu România, pe 28 noiembrie 1918 și unirea Transilvaniei cu România și cu celelalte provincii românești, pe 1 Decembrie 1918.**

Centenarul este un prilej de reflecție al societății noastre asupra României de ieri și de azi, o reflecție în care facem cuvenita reverență față de înaintașii noștri, dar și o proiecție asupra viitorului societății românești. Memoria și faptele înaintașilor trebuie onorate cu decență. Soldații români s-au jertfit pe câmpurile de luptă pentru ca România să progreseze, să facă un salt înainte. Așadar, această jertfă trebuie să o onorăm în același spirit, al privirii spre viitor.

Vă supunem atenției, poezia unui tânăr asachian, din clasa a XI-a, Laurențiu Tapalagă, intitulată:

Ce lăsăm?!

Istorie bogată. Cu lupte și nevoi;
S-au unit și-au făurit, cu și din iubire
O țară minunată pentru noi.
Făcut-au o unire

Ne-au lăsat întregi și împliniți.
Cu pace, tineri, în putere, și iubiți
De soartă și de mamă,
De patria ce se destramă...

Noi ce lăsăm?!

Ferdinand, steaua României MARI
Ai arătat, inamicilor avari,
Puterea românașilor jertfiți și asupriți.
Că pot lovi, deși-s ochiți.
Că pot ochi, deși-s loviți!

Și totuși... noi ce lăsăm?!

Se stinge munca strămoșească!
În piept stau inimi să plesnească!
Inimi ce s-au bucurat de munca valoroșilor eroi...
De chinul, truda martirilor pentru noi!
Ei ne-au lăsat. Noi, lor, ce le urăm

Peste alți o sută... Ce lăsăm?!

Ca orice simplu tânăr ce gândesc. Privesc,
Cum toate după și cu noi pălesc.
Și sufăr. Sufăr când știu că am să las nimic
Din cât mi-a fost lăsat, nici strop, nici pic...

Eu înțeleg că nu avem... dar de lăsat, ce le lăsăm?!

Propun să ne unim
Cine vrem și cum să fim,
Să anunțăm că vom lăsa.

O țară mare, copiii vor avea!
O patrie măreață. Cu viitoru-n față.
Ce nu atârnă într-un fir de ață.

Cât despre ce lăsăm,
Lăsăm tot și mai mult de cât atât, îi binecuvântăm!

Așadar, la 100 de ani de la Marea Adunare Națională, ar trebui să ne întrebăm mai des dacă suntem noi, cei de azi, vrednici de sacrificiul înaintașilor. Idealurile Unirii s-au împlinit în măsura în care noi, românii, putem să împlinim, adică să desăvârșim ceva. Firește că există conștiința de român, deși unii preferă să uite acum acest lucru, din cauza globalizării, a greutăților vieții din România, a tristei faime pe care o avem noi, românii, în anumite țări, Câtă vreme românii vorbesc românește, câtă vreme se închină smeriți Domnului, câtă vreme își amintesc de străbuni, atât timp cât mai au doruri, mai joacă hora și mai doinesc, nimic nu este pierdut din specificul național. Românii se simt bine împreună ca români și nu pot trăi frumos sărbătorile, botezurile, nunțile, trecerile în lumea dreptilor, decât printre ai lor. Din aceste mici solidarități și solidarizări se mai poate naște oricând unitatea românească, absolut necesară în vremea marilor încercări ale națiunii.

Liderii care au făcut Unirea erau oameni de stat, pătrunși de misiunea lor istorică și gata de sacrificiul suprem, dacă acesta ar fi fost spre binele Țării. Să ne amintim că **regele Ferdinand** și-a renegat etnia originară, apărând aspirațiile românilor, chiar cu riscul de a fi ostracizat de Germania.

Să ne amintim că **Ionel Brătianu** a părăsit Conferința de Pace de la Paris și a demisionat din înalta funcție de prim-ministru, deoarece interesele României nu erau respectate în întregime. Să ne amintim de un **Iuliu Maniu**, de un **Vasile Goldiș**, de **Gheorghe Pop de Băsești**. Toți aceștia erau oameni respectați în meseriile lor, personalități care, înainte de a fi lideri politici, aveau meserii respectabile, prin care se afirmaseră: avocați, profesori, medici, ierarhi, ingineri...

Venită de tânără într-o țară îndepărtată din sud-estul Europei, **Maria** a adoptat noua identitate națională și s-a adaptat la realitățile balcanice, devenind populară în anii războiului.

Curajul **Reginei Maria** nu a ținut seama de epidemii, fiind alături de bolnavii de tifos, a vizitat și a ajutat militarii răniți, orfanii de război, dar și pe copiii din satele sărace ale Moldovei. A sprijinit Crucea Roșie cu fonduri și materiale specifice. Mai mult, a purtat corespondență cu șefi de stat, prezentând situația politică, vorbind despre oameni, frontiere, drepturi istorice, alianțe.

Datorită mediatizării interne și internaționale din perioada războiului, **Maria** a rămas în istorie drept **regina-soră de caritate**, **regina-diplomat**, **regina-scriitoare**, **regina-soldat**. Apare fotografiată în costumul de soră de caritate al Crucii Roșii, în costum popular.

Devine regina ocrotitoare, carismatică, activă în cadrul Conferinței de pace de la Paris și din cadrul vizitei în Statele Unite ale Americii și Canada, un mit ce reprezintă idealurile națiunii române.

Bibliografie:

- Diana Mandache, *Viva Regina Maria! Un destin fabulos în reîntregirea României*, București, Editura Corint, 2016.
- Acad. Ioan Aurel Pop, *Românii și România și-au câștigat, prin Marea Unire de la 1918, locul lor sub soare*, „Formula As”, 2017, nr. 1296.

SĂRBĂTORIREA CENTENARUL MARII UNIRI ÎN ȘCOALA NOASTRĂ

elev Țîngăială Maxim, clasa a XI-a A1
coordonator, prof. Daniela Fechet

Pe 23 aprilie este sărbătorit Sfântul Mare Mucenic Gheorghe, prin urmare, această zi este și Ziua Colegiului nostru.

Însă anul 2018 mai aduce un eveniment important pe aceeași dată și anume, Centenarul Marii Uniri. Din acest motiv, elevii și profesorii colegiului nostru s-au întrunit cu acest prilej, în ziua de 23 aprilie 2018, pentru a sărbători aceste evenimente și pentru a ne oferi nouă, elevilor,

informații în legătură cu aceste evenimente importante, atât pentru colegiu, cât și pentru întreg neamul românesc.

A deschis evenimentul doamna director adjunct Oana-Paula Zaharia cu câteva cuvinte despre meseria de profesor și ce înseamnă cu adevărat să fii un profesor, oferindu-ne o profundă analiză a acestei meserii. În continuare, cuvântul a fost preluat de domnul director Mihai Ursachi, care a amintit despre o personalitate remarcabilă pentru colegiul nostru, domnul Profesor universitar, doctor inginer, Ioan Bărdescu și despre activitatea sa remarcabilă din cadrul asociației AROTEM, urmând apoi un moment de reculegere în memoria acestei distinse personalități.

În continuare au fost relatate unele evenimente memorabile din istoria patriei noastre de către elevii Sișu Ruben Cristel, Ursache Georgiana, Tapalagă Laurențiu și Moraru Denisa sub coordonarea doamnelor profesoare Onofrei Luminița Cristina și Volmer Adina Mihaela. Aceștia ne-au vorbit despre Marea Unire și cu ce sacrificii a fost realizată aceasta și au amintit personalități remarcabile fără de care unirea nu ar fi putut fi realizată, precum Regele Ferdinand și Regina Maria. Așa au ajuns să ne vorbească și despre viața românilor din ziua de azi, în poezia elevului din clasa a XI-a A1, Tapalagă Laurențiu, intitulată "Ce lăsăm?" și recitată emoționant de eleva Ursache Georgiana. Versurile impresionante, dar și talentul recitatoarei au lăsat o amprentă adâncă în sufletele fiecărui ascultător.

A urmat apoi o prezentare despre viața Sfântului Mare Mucenic Gheorghe și despre minunile făcute de acesta în timpul vieții sale, după care doamna profesoară Gabriela Kelemen a menționat o istorisire despre domnitorul Ștefan Cel Mare care, în fața amenințării armatelor turcești, se roagă Sfântului să-l ajute în ceasul greu. Acesta îi spune să boteze fiecare soldat al oștirii sale și înaintea bătăliei să treacă icoana Sfântului, pe care o avea maica lui Ștefan, în fața armatei și atunci, negreșit, va fi biruitor. Ștefan a făcut cum i s-a spus și, într-adevăr, a câștigat bătălia. Mai târziu, prizonierii turci au povestit, spune legenda, cum vedeau în fața oștirii române un soldat călare pe un cal alb ce îi înfricoșa foarte tare. De aici reiese importanța credinței în viața de zi cu zi, dar și puterea și măreția Sfântului Gheorghe. De asemenea, a fost realizată și o deosebită reprezentare scenică de către trupa de teatru a colegiului nostru, coordonată de doamna profesoară Raluca Gădioi-Călinescu, în careau fost prezentate obiceiurile și tradițiile românilor de Sfântul Gheorghe, iar în final, cei prezenți în sală au fost serviți cu colaci și prăjituri făcute de către elevii noștri.

Evenimentul a fost încheiat cu o scurtă prezentare a vieții și activității unei minți luminate, a celui care dă numele colegiului nostru, Gheorghe Asachi. La activitate au luat parte, pe lângă profesori și elevi ai școlii, și alți invitați de onoare.

TROIȚA – ÎNDEMN DE MUNCĂ, CINSTIRE, SACRIFICIU

Prof. Gabriela Kelemen-Pal

Motto:

*A instrui, a educa înseamnă „a
integra pe copil în neamul din
care face parte.”*

Simion Mehedinți

Anul școlar 2017-2018 rămâne unic, în sufletul nostru, marcat fiind de momente, decizii și fapte care au punctat destinul nostru de oameni ai școlii și ai cetății. Anul 2017 a fost Anul comemorativ al apărătorilor Ortodoxiei în timpul comunismului în Patriarhia română și în care, în toată țara, au fost omagiați cei căzuți pe câmpurile de luptă în primul război mondial. Colegiul Tehnic „Gheorghe Asachi”- Onești a sărbătorit 15 ani de la ctitorirea Capelei colegiului „Sfinții Trei Ierarhi- Vasile cel Mare, Grigorie Teologul și Ioan Gură de Aur.“

Anul 2018 este Anul omagial al unității de credință și de neam, Anul comemorativ al făuritorilor MARI IUNIRI din 1918 pe care Europa îl dedică moștenirii culturale tradiționale.

Avem un parteneriat de suflet cu A.N.C.E.- RM, subfiliala Onești, concretizat faptic, prin întâlniri, comemorări, îngrijirea monumentelor eroilor și cinstirea lor prin depuneri de coroane cu elevii noștri. Voia lui Dumnezeu a făcut ca un oneștean iubitor de adevăr, domnul Gheorghe Bogza, să publice recent o lucrare cu tema „*Deținuții politici din Coloniile de muncă forțată de la Onești și Borzești*“, culegere de texte concentraționare, ceea ce am considerat un motiv de reflecție și de acțiune pentru orice localnic. Suntem datori, noi toți cei de-acum, născuți într-un neam binecuvântat de Dumnezeu să participăm, după voință, putere ori pricepere la mărturisirea și transmiterea adevărului istoric și de credință. Exemplul viu, de trăire autentic românească, zestrea materială, spirituală și culturală păstrată prin sacrificiul de sine în tranșee, temnițe și deportări, dragostea necondiționată pentru Neam și țară ale Eroilor, ale Sfinților Martiri și Mărturisitori sunt tot ceea ce avem nevoie pentru ca munca noastră să cinstească înaintașii și să rodească pe pământul străbun.

„Conștiința națională...este o forță în evoluție.

Românul nu zice mă lupt pentru poporul meu, ci zice - mă lupt pentru Țara mea, pentru moșia mea....Ce frumos cuvânt moșie! Evident vine de la moși, dar totuși se referă la pământ. El îmbină aceste două elemente într-unul singur ca să nu uite omul că moșii lui sunt toți ai acestui pământ și să nu uite că pământul acesta e umanizat prin munca și moartea succesivă a atâtor șiruri de înaintași...“

(G.VÂLSAN, „Conștiința națională și geografie”, inaugurare a cursului de geografie la Universitatea din Cluj, 1919)

Apelul la neuitare, lăsat ca un testament, ne este îndemn și astăzi. Lui i se adaugă alte câteva povețe moștenite tot de la adevărații români: „*România întregită trebuie încununată cu România întărită și sfințită prin muncă și virtuți.*“ (Rugăciune rostită de Arhiepiscopul Bartolomeu Stănescu cu prilejul Zilei Eroilor în 1919, pe Valea Oituzului). „*Un om, ca și un popor, atât valorează, cât a înțeles din Evanghelie... cum sunt copiii azi, așa va fi mâine neamul întreg și țara care se bizuie pe ei.* (Simion Mehedinți).

Trebuie să ne îndeplinim rostul nostru de dascăli cu simțul istoric și fiorul credinței.

Tinerii și nu doar ei, care nu au trăit încleștările cumplite din timpul războaielor pentru libertate și demnitate națională, care sunt vitregiți de accesul la o completă informație istorică, care sunt

în căutarea moștenirii culturale tradiționale și a exemplor viețuirii martirilor și mărturisitorilor acestui neam românesc binecuvântat, sunt cei pentru care noi, dascălii de azi, trebuie să le fim sprijin, povățuitori și modele de viațuire creștină. Iată de ce am ales să materializăm în pământul străbun al țării proiectul educațional **Troița-îndemn de muncă, cinstire, sacrificiu**.

Comisia pentru sărbătorirea evenimentelor istorice, cinstirea neamului și activități religioase din cadrul Colegiului Tehnic „*Gheorghe Asachi*”- Onești, reprezentată de domnișoara profesor Kelemen-Pal Gabriela, în calitate de membru și inițiator de proiect, de domnișoara profesor Adina-Mihaela Volmer, coordonatoarea Cercului de istorie „*Condamnați la neuitare*” în parteneriat cu Asociația Națională „*Cultul Eroilor*” – „*Regina Maria*”, subfiliala Onești, reprezentată prin domnul președinte ing. Cristea Corneliu, cu larga consultare a colectivului de profesori, condus de domnul director prof. Mihai Ursachi și doamna director adjunct prof. dr. Oana – Paula Zaharia, prin contribuția voluntară a elevilor, părinților și a câtorva creștini localnici am urmat pașii necesari ridicării unei Sfinte Troițe pentru Martirii și Mărturisitorii Neamului Românesc.

Sfânta Troiță s-a ridicat în Parohia *Sfinții Împărați Constantin și Elena*, în incinta Colegiului Tehnic *Gheorghe Asachi*, cu rugăciunea, voința și prin munca voluntarilor – monahi, preoți și monahii, elevi, părinți, profesori, absolvenți și localnici.

Toată prețuirea și recunoștința noastră se îndreaptă spre cei care au fost truditari râvnitori, care ne-au fost sprijin duhovnicesc și creștinesc, donatori, buni colaboratori și sfătuitori. Am fost ajutați de voluntari de la clasele:

Clasa a XI-aE, Învățământ profesional, Profil Tehnic, domeniul Construcții, Instalații și Lucrări publice, specializarea Zidar, pietrar, tencuitor / Instalator instalații tehnico-sanitare și de gaze, coordonatori echipei fiind elevii: Vișan Andrei-Nicolae, Păduraru Ștefan-Marian, Andrișca Alexandru-Ovidiu, Osoloș Georgel-Ionel, Pătrașcu Iulian, Balint Florin-Cătălin, Lupică Emanuel, Hanganu Constantin-Gabriel, Ionescu Cosmin-George, Grigore Bogdan, Chelaru Elena, Marica Fabian-Gabriel, Catană Iulian-Adrian, Calapod George Teodor, diriginte maistru instructor Chelmuș Carmen; elevii au participat la realizarea și turnarea a zeci de metri cubi de beton pentru fundație, la lucrările de egalizare beton, decofrare, montare pavele și borduri.

Clasa a IX-aE, Învățământ profesional, Profil Tehnic, domeniul Construcții, Instalații și Lucrări publice, coord. prof. ing. Jugaru –Sarca Lavinia și prof. ing. Lupu Rodica.

Clasa a XII-a A5, calificarea Tehnician desenator pentru construcții și instalații, coord. elevii Moise Marian-Cristian, Ceangău Adi.

Absolvenții clasei a XII-a C2, promoția 2016 (Diriginte prof. Kelemen-Pal Gabriela)- au contribuit cu donații.

Elevii claselor a IX-a A4, a Xa-C2, a XI-a A4, coord.prof. Kelemen Pal Gabriela – au amenajat Parcul Troiței.

Corpul profesoral al Colegiului Tehnic *Gheorghe Asachi* – a participat cu donații.

Părinții elevilor precum și creștine oneștine – au făcut muncă voluntară și au dat ajutor la Slujba de sfințire și de pomenire.

Asociația Națională CULTUL EROILOR „REGINA MARIA“ Filiala județului Bacău „Colonel Corneliu Chirieș“, subfiliala Onești, președinte Corneliu Cristea a susținut realizarea proiectului și întocmirea memoriului.

Demersurile tehnice și finalizarea proiectului s-au făcut cu sprijinul neprețuit din partea specialiștilor din:

Primăria Onești, Direcția Urbanism și Amenajarea teritoriului

S.C.PROMAREX S.R.L.

S.C. MARDAG CONSTRUCT S.R.L.

S.C.VIMPEX S.R.L.

Troița de lemn este o formă arhitectonică a artei țărănești tradiționale și una din cele mai frumoase manifestări ale spiritualității românești. Ridicarea unei Troițe de lemn (Triptic) cu motive decorative tradiționale, în cinstea Martirilor și Mărturisitorilor Neamului Românesc, are în vedere obiectivele :

exprimarea apartenenței de netăgăduit la trecutul istoric al locurilor ;

materializarea unui exemplu de cunoaștere, respect și responsabilitate față de valorile culturale, istorice și tradițiile neamului nostru;

cinstirea celor ce și-au sacrificat viața pentru libertate, demnitate națională și s-au sfințit în temnițe, colonii și deportări;o înțelegere mai adâncă a sacrificiului în numele libertății naționale și a înveșnicirii neamului românesc ;

cultivarea frumosului autentic românesc, educarea pentru meșteșugul popular;

efortul de revigorare a simțului patriotic și a manifestării în credința străbună;

facilitarea integrării elevilor din mediul rural în comunitatea școlară urbană prin expunerea la prezența familiară a troiței ca semn marcant al sentimentului de „acasă“;

promovarea unui exemplu de muncă, de bună practică din partea adulților în mărturisirea credinței și transmiterea moștenirii strămoșești;

îmbogățirea patrimoniului oneștean cu un obiectiv cu multiple valențe educative, sociale și spirituale.

„Frumusețea binelui, frumusețea morală, nu rămâne străină nici de adevărul faptelor sau al ideilor, ci se întâlnește cu acesta în dreptate, care este articulați armonică a adevărului, binelui și frumosului“ scria Simion Mehedinți. Considerăm un act de dreptate transmiterea adevărului istoric și o datorie sfântă păstrarea legii strămoșești. Toți cei care am pus gândul cel bun și lucrul frumos spre ridicarea Sfintei Troițe exprimăm voința de a cinști memoria și exemplul de viață jertfelnică a celor căzuți în tranșee, a celor zdrobiți trupește dar biruitori cu *„Iisus în celulă”* în temnițele de la Târgu-Ocna, Aiud, Pitești, Jilava, Gherla, Poarta-Albă, Periprava, Baia Sprie și toate cele dimpreună cu acestea, a celor alungați în Siberii de gheață și închiși în aspre colonii de muncă silnică din toată România.

Efortul nostru se dorește a depăși grija pentru comunitate și a fi temeii în nădejdea comuniunii cu toți cei plecați în Patria cerească.

În ziua de 20 noiembrie 2017, la ÎNAINTE-PRĂZNUIREA INTRĂRII ÎN BISERICĂ A MAICII DOMNULUI și în Ziua cinstirii Sfântului Cuvios GRIGORIE DECAPOLITUL am avut bucuria sfințirii Troiței Martirilor și Mărturisitorilor Neamului Românesc de către un sobor de preoți, în frunte cu PC Părinte Protopop Ioan Bârgăoanu. La Slujba de Sfințire a răspuns invitației, cu multă dragoste și duhovnicul Sfintei Mănăstiri Diaconești, Părintele Amfilohie Brânză.

Această Slujbă a fost precedată de oficierea Sfintei Liturghii în Capela Colegiului, urmată de Parastasul pentru Eroii și Sfinții Martiri adormiți în Domnul pentru libertate și apărarea credinței străbune.

Elevii coordonați de domnișoara consilier educativ profesor Luminița Onofrei și de domnul profesor Aristică Constantin Vaida, au pregătit un emoționant moment cultural, din care nu au lipsit cântecele patriotice și versurile din poezia temnițelor.

În finalul activității s-au depus coroane de flori cu elevii, din partea Asociației Naționale CULTUL EROILOR „REGINA MARIA“ Filiala județului Bacău „Colonel Corneliu Chirieș“ și din partea subfilialei Onești, prin domnul președinte ing.Corneliu Cristea.

Activitatea a adunat împreună autorități locale, părinți, elevi și mulți localnici, care au primit pliante și bucate tradiționale moldovenești.

Redăm în imaginile următoare câteva din momentele importante ale derulării proiectului.

Elevii claselor IXB2, XC2, XIIB2, XIIC2, IXD, XA1, XA2, XIB1, participanți la sfințirea Troiței.

ROMÂNIA-I ȚARA MEA

elev Martinaș Alexandru Gabriel,clasa a-IX-a F
coordonator prof. Luminița Onofrei

Patru țări- surori au vrut cândva să se unească,
O țară mare să formeze, ”acasă” să o numească,
În fața răului, singure, greu rezistau,
Dar împreună mai puternice erau,
Căci în comun aveau limba ce-o vorbeau
Și familiile pe care le iubeau.

Dar când să dea să se unească,
România să o numească,
Țările vecine s-au împotrivit,
Iar Basarabia nu s-a mai unit

Și au simțit de atunci că au pierdut o parte
Din ale noastre neamuri înfrățite, pân' la moarte.

Dar chiar Și-aȘa nu s-au oprit,
Cele trei țări tot s-au unit,
Noi recunoscători să fim de-ale lor fapte,
Că-n astă zi în România este pace.

LA RUGĂCIUNE

eleva Voicu Andreea, clasa a XI-a B2
coordonator, prof. Kelemen-Pal Gabriela

Zare'naltă,zare albastră...
Glasul vântului pe creastă
Se strecoară și coboară
Prin poieni cu flori și stele
Peste frunți și lacrimi grele.

De sub lespede de piatră,
Din genune-ntunecată,
Din adânc tăcut de codru,
Lâng -un ochi de izvor ivoriu,
Vin cu toți la rugăciune.

Tineri toți...
Tineri ieri,acum și mâine.
Doamne,Tu știi dorurile lor,
Doamne-n patria Ta cerească Ține-i!

Dacă ierni ning peste șoapte,
Dacă doinele-i plâng toate,
Nu lăsa,Doamne, tăcerea
Încă-o dată să-i îngroape!

Primește-ne, Doamne, ruga,
pentru cei vii din morminte!
De la noi pân' la ei, Sfinte
Fă-.ne -o punte și-n răscruce
Împreună, sta-vom răstigniți pe cruce.

ȘTIU CĂ TRĂIESC

eleva Simion Elena, clasa a X-a C2
coordonator, prof. Kelemen-Pal Gabriela

Din bolta inimii se desprinde gândul
Că trebuie să pot iubi și eu la infinit.
Că trebuie să urmez smerit cărarea
Spre Cel pentru mine Răstignit.

Rotundă-i zarea ce tricolorul o înfășoară
Și inima rotund ar vrea și ea
Să salte –n hora bucuriei că, în țară,
Duhul rămâne tânăr și ancorat de Stea.

Din lemnul porții răsucit măiastru-
Coloană ridicată-n *Infinit*,
Sau brâul țesut -n războiu ' nostru,
Știu că trăiesc și n-am sfârșit.

În tinda inimii se- așează gândul
Că *Infinitul* mi-e deschis.
Odăile frumos sunt pregătite
Mai trebuie să fac ce am promis.

IN MEMORIAM IOAN BĂRDESCU

Prof. dr. Oana-Paula Zaharia

Un cuvânt spus despre un OM care a marcat sute de destine nu poate fi golit de toată încărcătura emoțională a ideilor și trăirilor celor care l-au cunoscut pe distinsul profesor Ioan Bărdescu. Rezumând cu intenție toate titlurile științifice și academice ale domniei sale într-acest simplu cuvânt : PROFESOR, o fac pentru că...

Frământat, ca oricare om obișnuit de cele firești, de grijile și nesiguranțele sale, Profesorul este, totuși, diferit, pentru că misiunea și ținuta lui morală îl fac cu totul special. Cu o conștiință mai puternică, mai activă, mai auto-exigentă ca a altora, rareori se întâmplă să nu fie acolo unde au loc evenimentele, faptele, acțiunile.

Trăind permanent în apropierea ideilor – le asimilează, le construiește, le întemeiază și le dezvoltă – are puterea de a nu rămâne închis în ele. El nu-și alimentează autosuficiența, ci este capabil să se-ndoiască, să fie sceptic, putând dezvolta, mereu și mereu, alte constelații de idei: mai ample, mai profunde, mai cuprinzătoare sau mai îndrăznețe.

Profesorul este conștiința vie a unei societăți. El dăruiește și se dăruiește mereu, din grijă, nu din orgoliu. Lumea lui este – prin esență – una a gratuității, a „pur și simplu-lui”, pentru că de el depinde frumoasa creștere a noii generații, atmosfera generoasă și încrezătoare din societate. Rolul său este să ofere șansa tinerilor să nu trăiască în derivă, să nu se împotmolească în mâlul aparențelor de la suprafață, să fie mereu pregătit să intervină, să acționeze, să lumineze.

Așa l-am cunoscut pe domnul profesor Ioan Bărdescu: o minte luminată, erudită, un suflet profund, o prezență plăcută, o companie caldă și înțeleaptă.

Nota redacției:

Domnul **Profesor universitar dr. Ioan Bărdescu** de la Universitatea Tehnică de Construcții București, este membru fondator al Asociația Română pentru Tehnologii Echipamente și Mecanizare în Construcții (AROTEM) București, asociație din care face parte și Colegiul nostru, încă din anul 2005. Distinsul profesor a fost oaspetele școlii noastre cu prilejul concursurilor și simpoziunilor anuale AROTEM, îndrumând cu exigență și înaltă competență generații de elevi în aplicarea în practică a cunoștințelor din domeniul științei și tehnicii. Colectivul de profesori ai școlii noastre îi poartă o adâncă recunoștință și îi păstrează vie amintirea.

Oaspete de onoare al școlii noastre, dl. Prof. univ dr. Ioan Bărdescu

SIMPOZIONUL ȘI CONCURSUL JUDEȚEAN

„CREATIVITATE ȘI TEHNOLOGIE”

Prof. Loreta Moisă

Proiectul „Creativitate și tehnologie”, aflat la a V-a ediție, organizat de Colegiul Tehnic „Gheorghe Asachi” Onești, în colaborare cu S.C. CHIMCOMPLEX S.A. BORZEȘTI și AROTEMA, și-a derulat activitățile în data de 22 mai 2018

Simpozionul, adresat cadrelor didactice, s-a dorit a fi un spațiu comun de reflecție, menit să contribuie la realizarea unor legături între participanți și a unor noi posibilități de colaborare profesională atât prin valorificarea potențialului creativ al elevilor cât și prin promovarea strategiilor privind asigurarea educației de calitate în școala românească. Au participat 28 cadre didactice din județ, respectiv de la Colegiul Tehnic “Dumitru Mangeron” Bacău, Colegiul “Grigore Antipa” Bacău, Colegiul Tehnic “Grigore Cobălcescu” Moinești, Colegiul Tehnic “Petru Poni Onești”, Liceul Teologic “Fericitul Ieremia” Onești și bineînțeles, de la Colegiul Tehnic “Gheorghe Asachi” Onești.

Sesiunea de referate a fost un bun prilej pentru prezentarea, dezbateră, diseminarea și promovarea rezultatelor cadrelor didactice și elevilor, precum și cunoașterea celor mai noi realizări în domeniul tehnologiilor creative.

Concursul, înscris în Calendarul Județean al Concursurilor școlare pe discipline 2018, poziția 22, adresat elevilor din învățământul liceal și profesional, și-a propus stimularea creativității elevilor, vizând dezvoltarea competențelor profesionale și sociale ale acestora prin promovarea exemplelor de bună practică ce ilustrează creativitatea și inovarea. S-a desfășurat pe 8 domenii de activitate - Protecția mediului, Economic, Mecanică, Construcții, Electric, Electronică automatizări, Instalații pentru construcții și Științe aplicate: fizică, chimie, biologie, matematică, științe socio-umane. Au participat 142 elevi de la Colegiul Tehnic “Dumitru Mangeron” Bacău, Colegiul Tehnic “Dimitrie Ghika” Comănești, Liceul Tehnologic Tg. Ocna și Colegiul Tehnic “Gheorghe Asachi” Onești, distribuiți astfel: protecția mediului – 32 elevi, economic – 31 elevi, mecanică – 29 elevi, construcții și lucrări publice – 8 elevi, electronică

automatizări – 10 elevi, electric – 15 elevi, instalații pentru construcții - 6 elevi, fizică – 21 elevi, chimie – 11 elevi, biologie – 25 elevi, matematică – 71 elevi, științe socio-umane – 14.

În urma jurizării lucrărilor realizate de către elevi în timpul probei practice s-au obținut 10 premii I, 9 premii II, 8 premii III și 11 Mențiuni.

ȘCOLI DE PE VALEA TROTUȘULUI, DE-A LUNGUL TIMPULUI

Prof. Daniela Fchet

Școala oneșteană are o istorie care se întinde în timp, începând cu secolul al XIX-lea, pe când Oneștiul era o așezare rurală. Prima școală din regiune a fost cea din satul Bogdana. Construcția școlii a început în 1853, pe moșia mănăstirii arhimandritului Anton Dumbravă, și s-a finalizat la 8 august 1858. La 29 septembrie 1858, prima școală publică sătească din județul Bacău și printre primele din Moldova și-a deschis porțile pentru 15 elevi iar prin Decretul nr.9517 a fost numit, la 13 septembrie 1858, ca învățător *Anton Andoniu* „care au săvârșit la seminarul din Socola cursul de gradul I de patru ani”. Timp de șapte ani el va fi singurul reprezentant al breslei în zona oneșteană. În același an 1858, profesorul semnala în scris ministerului faptul că se confruntă cu lipsuri materiale („manuale puține, bănci insuficiente”, etc) și cu o scăzută frecvență a elevilor – opriți acasă de părinți pentru a-i ajuta la muncile agricole. Doi ani mai târziu, școala avea 61 de elevi (numai băieți) care studiau „cunoștința literelor, silabisirea, citirea, scrierea, numărarea, scrierea cifrelor, rugăciunile”.

În imagine, Primăria și Școala din Onești în anul 1950

În toamna anului 1865, revizorul școlar din județul Bacău, înaintează ministrului prin raportul nr.498 din 27 noiembrie, o listă cu învățătorii numiți, printre care îl menționează și pe *George Brăila* la Onești, începând cu 19 septembrie 1865, remunerat cu suma de 90 lei. Iată deci, primul învățător al școlii publice sătești de la Onești. Îi va urma, în anul școlar următor, un alt învățător, *George Angheni*, numit la 15 august 1866. La Onești, în acel an școlar erau înscriși în clasa I 26 de băieți din care 17 au promovat.

În 1870, revizorul școlar nota despre școala din Onești „Casă proprie de școală nu se află, localul unde se află este comod dar neîngrijit de primărie. Școala suferă de toate cele necesare. Învățătorul are silință și aplicațiune pentru școală. Numărul copiilor înscriși în matricole este de 42. Locuitori în comună sunt peste 700, copii 190.”

În anul școlar 1870-1871 s-au înființat pe teritoriul comunei Onești încă două școli, una dintre ele fiind școală de fete, frecventată pentru început de 15 eleve, învățătoare fiind numită *Aneta Șendrea*. A doua școală înființată a fost cea din satul Buciumi, comuna Onești, sat cu 275 de familii. Școala avea un local foarte bun, fiind frecventată de 30 de elevi.

George Angheni va funcționa timp de trei decenii ca învățător la școala de băieți din Onești, meritând titlul de ctitor al școlii oneștene, alături de învățătoarea *Ruxandra Mihail Dumitriu*, pensionată în aprilie 1893, după 26 de ani de funcționare la școala de fete din Onești.

În 1890 statisticile vremii consemnau „Localurile școalelor de fete și de băieți din satul Onești sunt în stare foarte rea, primul construit de zid și cumpărat de comună, al doilea construit anume de comună din bârne. Ambele școli sunt întreținute de stat.” Însă imaginea localurilor de școală din comuna Onești nu diferă de cea generală iar explicația stării lor e identică cu cea pentru întreaga țară - „Comunele întrețineau școala rău și în localuri mizerabile sau în cel mai bun caz o construiau fără competență, fără control și cu fonduri insuficiente”. Tot din statistici, reținem: „Din cei 3468 oneșteni existenți în 1891 doar 235 știaau carte, adică doar 6,77 % din total.”

Anii de început ai secolului XX au stat sub semnul reformei învățământului inițiată de Spiru Haret care, timp de mai bine de două decenii, implicat direct în destinele școlii, a militat și a acționat pentru îmbunătățirea rezultatelor ei. Uriașa sa muncă a fost legată de organizare, statutare, aplicare, concretizată în numeroase intervenții în legislația școlară, în crearea unor instituții specializate sau chiar a unor domenii noi ale școlii. Astfel, s-au înființat școli primare

oriunde se aflau 40 de copii și grădinițe pentru copiii din mediul rural și s-au organizat cursuri pentru adulți iar școala a devenit obligatorie pentru toți copiii între 7 și 14 ani. S-a înființat *Casa școalelor*, instituție care administra construcția de clădiri de școli primare, mai ales la sate, precum și înzestrarea școlilor cu material didactic.

Acționând în direcția implicării școlii nu doar în educarea copiilor ci și în luminarea culturală și emanciparea economică a sătenilor, ministrul Spiru Haret și-a atras ostilitatea unei bune părți a cercurilor conducătoare. Era anul mării Răscoale, 1907. În acest an, a funcționat la Onești o singură școală, rezultată din unificarea școlii de fete cu cea de băieți. Învățător titular îl găsim pe Vasile Dobreanu, care și-a menținut postul până în 1915. La 1 octombrie 1908, s-a înființat și la Onești prima grădiniță de copii, educatoare fiind Ecaterina Lebedev.

De la an la an, numărul elevilor înscriși la școală a crescut, mai ales numărul fetelor. În 1912, numărul știutorilor de carte la Onești era de 46,6% dintre bărbați și 12,6% dintre femei. În această perioadă învățătorii oneșteni au acționat și pentru ridicarea stării economice a sătenilor, implicându-se în înființarea băncii populare *Perchiul*. S-au organizat și conferințe culturale, cursuri cu adulții, șezători sătești. Printre documentele vremii s-a păstrat o cerere, datată august 1916, a dirigintelui școlii rurale mixte din Onești, prin care acesta cerea aprobare pentru a organiza o serbare școlară urmată de un bal, în localul școlii, în ziua de 15 august 1916. Începerea Primului Război Mondial a întrerupt însă, în acele zile, activitățile școlilor care s-au transformat vremelnic în spitale de campanie. Abia peste doi ani, elevii au revenit la școală, primind hărți noi, ale României reîntregite.

Perioada interbelică, numită „epoca Haret”, a fost perioada în care școlile sătești au cunoscut punctul maxim al prestigiului în fiecare comunitate și au creat mari valori ale culturii noastre. Constituția din 1923, *Constituția reîntregirii*, a consacrat egalitatea de șanse, întărindu-se caracterul gratuit și obligatoriu al învățământului primar. În mai 1929, s-a introdus învățământul secundar cu liceul teoretic de 7 clase, în două cicluri.

Din datele recensământului din 1930 reiese că, la Onești, aproape 60% dintre săteni sunt știutori de carte. În anul 1934, s-a mai construit o școală în Onești, pentru copiii care locuiau în zona gării și peste Cașin, pe care sătenii au denumit-o *școala de peste vale* sau *școala lui Desagă* - învățătorul total implicat în realizarea acestei construcții. Școala din centrul comunei, amplasată în apropierea bisericii Sfântu Nicolae, a primit, în aceeași perioadă, 4 hectare de teren

arabil pe drumul spre Tuta. Pământul era lucrat cu ajutorul elevilor iar recolta era destinată cantinei pentru copiii refugiați sau sărmani.

În anul 1928, s-a înființat la Onești *Societatea culturală Cosânzeana*. Printre cei 35 de membrii fondatori se găsesc învățători, notabilități locale sau studenți. În această perioadă apar și primele *biblioteci sătești*, cu cărți provenite în mare parte din donații precum și *Casele naționale* (viitoarele *Cămine culturale*). În anul 1932, din inițiativa învățătorului Ștefan Varga, s-a înființat *Căminul cultural Spiru Haret*.

În anul 1938, în comuna Onești, funcționau următoarele unități școlare: Școala de băieți - cu 4 învățători (director Nicolae Măciucă), Școala de fete - cu 4 învățătoare (director Ana Fătu), Școala Mixtă de Peste Vale (director D.Desagă), Grădinița de copii (director Elisaveta Tomiuc), Școala Mixtă de la Răcăuți - cu doi învățători și Școala Mixtă de la Buciumi - cu 4 învățători.

Al doilea război mondial, ocupația germană și apoi sovietică și-au pus amprenta asupra școlilor și au răvășit arhivele. Mulți învățători au murit pe front.

La 5 noiembrie 1945 se înființează la Onești *Gimnaziul unic*, ca filială a Liceului din Tîrgu Ocna, având un *diriginte administrativ*.

Anul 1948 marchează *Legea pentru reforma învățământului* adoptată de noile autorități comuniste. Principala prevedere va fi extinderea învățământului obligatoriu și gratuit la 7 ani. Limba rusă va fi singura limbă străină obligatorie iar sistemul de notare va fi de la 1 la 5. Liceul va deveni *Școală medie*, finalizată cu examen de maturitate.

Școala Primară din Onești va deveni *Școala elementară Nr 1, comuna Onești, regiunea Bacău, raionul Tîrgu Ocna*, conform noii legi de împărțire administrativă. În anul școlar 1950-1951 în această școală funcționau 11 cadre didactice. În anul 1950 s-a înființat în Satul Catolic o școală cu predare în limba maghiară, denumită *Școala de 7 ani mixtă, cu limba de predare maghiară, Nr.2 Onești*, care va funcționa până în anul 1956.

Și iată că ajungem în anul de grație **1952**, an în care, prin Hotărârea Consiliului de Miniștri nr. 1635, se prevede ca *în regiunea Bacău raionul Tg.Ocna să se construiască Grupul Industrial Borzești și orașul muncitoresc aferent Onești*. În numai patru ani, au sosit din toate colțurile țării muncitori și intelectuali, astfel încât populația localității a crescut de la 2800 locuitori la 11253. În noul oraș, s-a dat în folosință clădirea liceului numit în 1959 *Școala Medie Mixtă Onești* iar în 1960, un sediu nou găzduiește *Școala elementară Nr 1 Onești*. Anii următori au fost ani în care orașul a înflorit pe toate planurile iar dezvoltarea acestuia a avut ca urmare firească

înființarea multor școli generale și licee. Printre acestea, în anul 1976, ia ființă Liceul Industrial nr. 3, Onești ce primește denumirea de Grup Școlar Industrial de Construcții – Montaj în anul 1991 și de Grup Școlar de Arte și Meserii în 1996. Din 2004 unitatea primește titulatura de Grupul Școlar "Gheorghe Asachi" . În anul 2007, conform cu HG 366/2007, denumirea școlii devine Colegiul Tehnic „Gheorghe Asachi” și iată-ne astăzi, sărbătorind împreună, profesori și elevi, patru decenii de la înființare.

Bibliografie

Victor Marinovici, *Vechea școală oneșteană*. Onești, Editura Paralela 45, Pitesti, 1998.

Victor Marinovici, *Un veac de școală la Onești 1858-1958*. Onești, Editura Magic Print, 2012.

Cuprins:

Poveste despre Centenar 3

Sărbătorirea Centenarul Marii Uniri în școala noastră 9

Troița-Îndemn de muncă,cinstire,sacrificiu 12

România-i țara mea 19

La rugăciune 20

Știu că trăiesc 22

In memoriam Ioan Bărdescu 23

Simpozionul și concursul județean „Creativitate și Tehnologie” 26

Școli de pe Valea Troțului, de-a lungul timpului 27

Notă:

Această revistă școlară nu este editată în scop comercial.

Responsabilitatea pentru conținutul materialelor publicate aparține autorilor.

Unele imagini din revistă sunt preluate de pe internet.